



PELIKANEN, NAAR SCHILDERIJ VAN MEJ. MARIE KELTING.

GROEP-TENTOONSTELLING STEDELIJK MUSEUM.

In het Stedelijk Museum was deze maand weer een Groep tentoongesteld.

Het werk van een groep, en wel van een groep dames. Echter, ook zóó omschreven wekt de benaming nog onjuiste voorstellingen op. Bij een „groep” denkt men aan een zekere saamhoorigheid, een zekere overeenstemming; waar het kunstenaars geldt, aan een zekere geestelijke of technische verwantschap. Daarvan nu is hier niets te vinden. De vier dames: A. Gildemeester, Marie Kelting, A. J. Baucke-Kleine en Georgine Schwartz zijn misschien dikke vriendinnen, en vormen (ik weet er waarlijk niets van) misschien in het dagelijksch leven een kransje, maar haar werken hebben niet genoeg met elkaar uitstaande, om het gezamenlijk exposeeren te verklaren. Daar dit evenwel ook niets geen kwaad kan, zal ik

niet verder op deze bijzaak doorgaan, na nog even te hebben opgemerkt dat een werkelijke groepstentoonstelling in een museum meer recht van bestaan zou hebben.

„Eenig beeldhouwwerk” van Georgine Schwartz, de uitdrukking zegt reeds, dat wij hier niet, als bij het door de andere dames geëxposeerde, iets als een overzicht krijgen. Het is ook onnoodig er meer van te zeggen dan dat het niet zeer belangrijk is.

Men zou kunnen beweren dat de portretten en figuurschilderingen van Mej. Gildemeester en de dieren van Mej. Kelting toch een eigenschap gemeen hebben. Ze zijn conscientieus, en geven blijk van studie; ze wekken noch geestdrift, noch ergernis. Misschien is dat laatste wel het geval met de schilderijen van Mevr. Baucke-Kleine. Deze zijn het werk van iemand met schildersdrift ongetwijfeld, en talent, doch zonder scholing en m.i. zonder veel smaak. Het is zeker merkwaardig schilderwerk; de bra-